

Zrodila se nám nová pěvecká hvězda?

Upoutal mě nenápadný plakát a jméno Pavlína Senič – soprán. Tvář krásné, mladé, čemovlasé dívky mě oslovila, a tak jsem si řekla: „Půjdeš se podívat, večerů u televize už máš dost.“

Sobotní večer 6. března 2004 byl pro mne výjimečný. Sál Janáčkovy konzervatoře v Ostravě byl obsazený do posledního místečka. Atmosféra příjemná, na pódiu zatím tiše dominoval klavír – křídlo a po stranách bohatá květinová výzdoba. Očekávala jsem s jistotou zvědavosti tu mladou sopranistku, jejíž pohled z plakátu mě upoutal.

Na pódium přišla za doprovodu klavíristky krásná, štíhlá žena, která mě od prvních okamžiků svým profesionálně školeným a výjimečně čistým hlasem a citlivým projevem vtáhla do děje.

Její soprán v áriích klasiků A. Dvořáka, J. Křičky, A. L. Webera, F. Liszta mě povznášel a naladil na strunu dobré nálady. V áriích Rusalky jsem v Pavlíně Senič, oblečené do bleděmodré toalety, viděla skutečnou vílu. Když vážnou hudbu, završenou bravurním klavírním koncertem Iriny Kondratěnko, vystřídal repertoár modernějšího žánru L. Bernsteina a účinkující změnili kostýmy na moderní červenočerné a svým duetem Pavlína Senič a Leopolda Poldy za doprovodu klavíristky se hlasy zpěváků v citlivém souznění spojily, nadšené publikum to zvedlo ze židlí a za bouřlivého potlesku bylo provoláváno „bravo“. Dlouho jsem již nezažila podobnou atmosféru. Bylo to živé, upřímné a opravdové. Zpěvačka i klavíristka byly zahrnovány květinovými dary.

Hlasový fond mladé operní zpěvačky a její osobní šarm si určitě zaslouží zelenou na její profesionální dráze.

A tak se v závěru mého vzpomínání na neobyčejný večer ptám: Proč jsme ze všech stran atakováni hudbou jen komerční, krmení v médiích povrchní, jalovou zábavou a někde na okraji jsou zatlačeni ti mladí lidé, jejich schopnosti, profesionalita a hloubka charakteru nám může přinést do kultury to čisté, ryzí a nesmrtelné, čemu říkáme klasika.

Obracím se na vás, páni a paní, kteří nám lidem přinášíte zábavu, pracujete v současné kulturní tvorbě – jaký po nás zůstane kulturní fond?

Dejte větší prostor trvalým hodnotám – talentům, klasice, věčnosti!!

Eva Pešlová